

Çuvallamak

– kimim ben · 04 Nisan 2012

Olmadı dostum! Bu nefes alıp verdiğimiz adına da dünya dediğimiz ortamda yaşamayı beceremedim ben. Bir çok insanın söylemiyle 26 yaşında hayatının zirvesinde biriyim. Peki gerçekten öylemi? Hayır hayır!

Çocukluğum aile baskısı ve iç kavgalarla geçti, ilkokul 5.sınıfı bitirdikten sonrada sevgili babam dini bütün bir insan olmam için yatılı kuran kursuna verdi. 3 sene 8 ay yattım, çocukluğum, parlak zihnim, neşem, heyecanımı öldürdüler. İçine kapanık biri olarak o kapıdan çıktığımda 14 yaşındaydım. Artık özgürdüm! en azından bir hafta öyle zannettim. Sevgili babam bir tekstil fabrikasına verdi gömlek parçaları kesiyordum, kalabalık 350 kişilik bir fabrikaydı. Yatılı okulun o buhranından kurtulmaya çalışırken bu seferde "Ali usta" adlı bir adamın hakaretleri başlamıştı bile. Öyle koyun gibi bir kaç iş yerinde çalıştıktan sonra askerlik zamanım geldi. Eskiye nazaran biraz kabuğumu kırmıştım en azından insanlarla çok fazla zorlanmadan konuşabiliyordum.

Evdeki huzursuzluk hiç bitmiyor bu arada, babam abimle kavga eder ben odamda onları dinler ağlama krizlerine girerdim ve önümde güzel bir fırsat askerlik! 4 seneye yakın yatılı okul tecrübesi olan birisi için çerez kıvamında. Gerçekten de hiç zorlanmadım askerde, beni çok sevdiler, tabi bundaki en büyük etken az konuşmam kimseyle tartışmaya girmem vb. 15 ay göz açıp kapayıncaya kadar geçti, artık evdeydim, bir hafta sonra babam abimle yine şiddetli bir kavga etti ve akabinde ikimizi de kapının önüne koydu.

Abimle beraber bekar evinde kalmaya başladık. Ben bir süre sonra iş buldum ve çalışmaya başladım, abim biraz sorumsuzdu bütün yük benim sırtımdaydı ve çok zorlanıyordum gerçekten, 3 kuruş para kazanıyordum bir iki gün içinde bitiyordu. Hayatımda ilk defa kredi kartı çıkarttım. Zorlandığım zamanlarda kartla ihtiyaçlarımızı gideriyordum. Bir süre sonra kartın limitini sıfırladığım gibi maaşımda bitmişti. Aslında panik yapmasaydım biraz akıllı davransaydım hiç bunlar başıma gelmeyecekti. İlk defa maddi anlamda bu kadar zorlanmaya başladım sanki kredi çekmekten başka çarem yokmuş hissine kapıldım ve 3000 lira kredi çekip borçlarımı kapattım. İş yerinde çok mutluydum tek mutlu olduğum yer diyebilirim, çalışanlardan birisi yanlışlıkla üzerime araba sürdü ve hafiften bacağıma çarptı. Özür dilemesini bekledim ama o hakaret etmeyi tercih etti. Çocuğu fena dövdüm, keşke olmasaydı ama oldu üzgünüm.

Kendi isteğim ile istifa ettim. Allah'ım çok mutsuzum içimden bir şey yapmak gelmiyor sadece susuyorum uzun uzun susuyorum. 6-7 ay kadar ciddi bir işte çalışmadım doğal olarak borçlarım katlanmaya devam etti. 2011 ocak ayının 9u, kapı çaldı abimle ben evdeyiz, açtım kapıyı annemle babam gelmiş, uzun zamandır görüşmemiştik bizi ziyarete gelmiş ne yalan söyleyeyim çok mutlu oldum. 1-2 saat oturduktan sonra babam anneme hadi kalkalım dedi. Ellerini öptükten sonra babam annemle beraber arabasına bindi ve yaklaşık 30-40 metre gittikten sonra durdu herhalde bir şey unuttu diye düşündüm, ama maalesef öyle değildi babam kalp krizi geçiriyordu hemen hastaneye kaldırdık fakat kurtaramadık.. Off babam ya meğer ben seni ne çok sevmişim...

Sevgili babam rahmetli babam, içimdeki bütün buzlar ölmesiyle eridi. O süreci anlatamam size o duygu patlamasını cenaze merasimini dün gibi aklımdan çıkmaz hiç. Yaklaşık 1.5 sene oldu babam öleli, ben abim ve annem beraber yaşıyoruz, sevgili annem cefakar kadın yüzünü güldüremedik kadının kendine bile hayrı olmayan oğul anası içinde bir şey yapamıyor maalesef. En son özel bir hastanede çalışıyordum yine başaramadım yaklaşık 3 aydır işsizim boğazıma kadar borcum var ve her sabah ben işe gidiyorum diye saat 8 de evden çıkıyorum. Çünkü annemin benden beklentileri var. Dün annem bana "oğlum bu ay maaşını bana verebilir misin" dedi kala kaldım. Hafif bir tebessümle kısık bir sesle sadece "tabi anne" diyebildim. Bilse 20.000 lira borcum olduğunu kalpten gider Allah korusun. Kısacası içimdeki bu olmamışlık bu yalnızlık her gün biraz daha uçuruma sürüklüyor beni dostum!

Benim arkadaşlara tavsiyem her adımınızı hesaplı atın, çocuklarınızı iyi yetiştirin onlar üstünde baskı kurmayın ki her biri toplumda özgüveni olan sağlıklı birer birey olsun. Kısa bir şekilde hayatımdan bahsetmek istedim ve ilk defa bahsettim. Noktalama işaretleme hatalarım olabilir cahilliğime verin. Hayatınızı iyi yaşayın ama sakın çuvallamayın.